

Cena numeru 20 gr.

Redakcja i Administracja:
Kraków
ul. Dunajskiego 5
Telefon Redakcji 308
Telefon Administracji 310
Adres dla telegrafów:
NAPRZÓD KRAKÓW

Miesięcznik zł. 4-50

Typografia w Krakowie 1 złoty

Zagranicą 8 złotych

Wychoć oddzielenie rano
z wyjątkiem poniedziałków
i dni podwójnych

Konto PKO Kraków 400.870

NAPRZÓD

ORGAN POLSKIEJ PARTII SOCJALISTYCZNEJ

Robotnicy w walce z faszyzmem Krwawy piątek w Wiedniu

W maleńkiej Austrii powołanej (6 i pół miliona ludności) ułożyły się stosunki w sposób bardzo ciekawy. Rządzą stronnictwa burżuazyjne, ale stolica kraju, w której rząd rezyduje, jest nawzajem wroga rządowi. Rządzą stronnictwa burżuazyjne, ale największą potęgą i jedyną zorganizowaną siłą są robotnicy socjaliści.

Austriacka partia socjalno-demokratyczna jest chlubą i dumą Międzyzarońców. Partia ta planowo posuwa się do ujęcia władzy w swe ręce. Bardzo pracowicie przygotowuje podstawy naukowej działalności; jej teoretycy wytworzyli specjalną szkołę w nauce socjalistycznej, tak zwana szkoła austro-marksistowska; Otto Bauer, duchowywódca partii, jest jedną z najświeższych gwiazd na nieboiskach myśli socjalistycznej. Partia na swych kongresach bierze kolejno poszczególne zagadnienia na warsztat swej pracy, bada je bardzo starannie i ustala wskazania teoretyczne. Program linii partii, uchwalony przed rokiem, jest wzorem programu współczesnej partii robotniczej. Uświadomienie socjalistyczne objęło tak szerokie rzesze ludu pracującego, jak chyba w żadnym innym kraju.

W parze z pracą umysłową idzie robota organizacyjna. I znowu, niema drugiego kraju świata, w którym robotnicy byłoby tak ściśle zorganizowani! W tem maleńkim państewku 807.000 robotników należy do klasowych związków zawodowych a 570.000 robotników jest członkami partii socjalistycznej. 42% ludności Austrii oddało swe głosy socjaliściom w czasie ostatnich wyborów, w Wiedniu nawet 61%. A ponieważ przeciętny przyrost głosów socjalistycznych między jednym a drugim wyborem wynosił 7%, przeło bez trudu wyobrazić sobie socjaliści austriacki, że zdobyć przez nich większość w kraju jest kwestią zaledwie kilku lat. Cóż wiedeński, od roku 1919 rządzą przez socjaliści, jest dla nich świetnym polem dla wykazania ludności, że socjaliści będą dobrze rządzić krajem. Istotnie to, co czerny Wiedeń działał w dziedzinie walki z bezrobociem i biednością, opieki społecznej i reformy szkolnictwa, napawać musi podziwem. Nie dziwnego, że ludność porównując rząd czerwonego burmistrza Seidla i czarnego kanclerza pastora, kiedyś Seidla, przechyla się na stronę socjalistów. Seidl to twórca prawa mieszkaniowego dla bezdomnych, praca dla bezrobotnych, opieka nad dziećmi i matką, nowoczesna i prawdziwie powszechna szkoła. Ksiądz Seidl zaś, to bezrobocie (co piątą robotnik w Austrii jest bez pracy!), zamachy na ochronę lokatorów, drożyzna chleba, nędza i głód.

Socjaliści mają za sobą Wiedeń i świetną organizację w całym kraju, modelowy rząd tylko chcieli — i ujęli siłą rządu w swe ręce. Ale socjaliści nie chcą nadawać bolszewizm. Stoją na gruncie demokracji i parlamentarizmu i oświadczają burżuazji: Nie poponimy gwałtu, nie dokonamy przewrotu siłą, ale pod jednym warunkiem: że burżuazja nie pójdzie drogą faszyzmu i nie naruszy w najmiej swobód politycznych, które nam gwarantują ujęcie władzy w sposób pokojowy za kilka lat.

Dla wszelkiej żądź pewności, socjaliści starannie zajęli się armią i stworzyli własną milicję ochotniczą. Traktat pokojowy w Saint-Germain pozwała pokonanej Austrii mieć tylko 10.000 wojsk z zaciągu ochotniczego. Ta armia jest niemal w całości złożona z socjalistów. Charakterystyczne dla nastrojów w wojsku są takie dwa obrazy z ostatnich dni. W Wiener Neustadt odbywa się zebranie garnizonu wojskowego. Na zakończenie żołnierze śpiewają „Pieśń pracy”. Dwóch podporządkowanych i jeden porucznik nie podnoszą się z miejsc. Żołnierze wyrzucają ich za drzwi. Drugi obrazek: W

Klosterneburgu napadła bojówka reakcyjna („frontkaemperer”) na ponisy gimnazystów robotniczych. Wybuchła krwawa awantura. Zadowolony nie może sobie dać rady i wzywa na pomoc oddziały wojska, saperów. Żołnierze przybywają na miejsce i zorientowawszy się w sytuacji oświadcza, że do robotników strzelać nie będą, poczem wracają do koszar. Taką jest armia austriacka, która uważa, że jej zadaniem jest tylko obrona granic kraju. Przeciw robotnikom ta armia nigdy nie pójdzie, chociaż na jej czele jako dowódcy stoją reakcyjni. Czytelnik wzorzący się depesz z Wiednia zapewne zauważył, że nigdzie w nich nie było mowy o interwencji wojska przeciw masom robotniczym!

Dla ochrony przed próbami faszyzmu, stworzył socjaliści swą milicję „Republikanscher Schutz-und”, która liczy 30.000 ludzi. Milicia ta jest potrzebna, gdyż reakcyjne bojówki bezustannie atakują robotników, a socjaliści austriaccy nie chcą, by spotkał ich los robotników włoskich. W ostatnich dniach zaczęli reakcyjniści byli coraz częściej. Znany jest bestialski napad na spokojną wiejską socjalistyczną do Schattendorf. Z zażadką zastawili tam frontkaemperer dwóch niewinnych i bezbronnym ludzi (młodo i 7-letnie dziecko). Przed dziesięć ostatnich dni toczyła się rozprawa przeciw mordercom. W atmosferze nadęcia i napięcia, wywołanej przebiegiem rozprawy, ośmielili się faszyści rzucić swe prowokacje. I tak przez czysto robotniczą dzielnicę Wiednia Favoriten przemarszerował z orkiestrą umundurowany oddział frontkaempererów. To była ohełka, to była prowokacja. Jak wywala krew we żalście. Przed kilku dniami napad w Klosterneburgu, o którym wyżej wspomnieliśmy. Wreszcie w ciągu ostatnich tygodni bezustannie awantury na uniwersytecie, który jest gniazdem reakcji. Na zebranie studentów socjalistycznych napadli faszyści, w okrutny sposób pobili socjalistów, a dyrektor policji Schober palcem nie ruszył, by zapewnić spokój i porządek! A w dodatku reakcyjne

sady dopuściły się zamachu na związki zawodowe, wydając w zeszłym tygodniu wyrok, gwałcący wolność zrzeszania się.

Powtórnie było zatem natładowane elektrycznością. Wyrok w procesie morderców z Schattendorfu był piorunem, po którym rozpętała się burza. Na 27 tysiąch, postawionych ławie przysięgłych, ława, dobrana specjalnie z pośród norymberskich nacjonalistów i wszech Niemców, odpowiedziała przecząco. Wśród ludu wiedeńskiego zawrzało. Jakto? mordują nas, a mordercy uchodzą wolno?

Proletariat całego Wiednia porzucił pracę i wyszedł na ulicę, by demonstrować przeciw klamrowi sprawiedliwości. Jak dostać przy tym do krwawych żalści, nie wiemy jeszcze. Jedno jest pewne: robotnicy zostali spowodowani. W manifestacjach partii socjalistycznej w Wiedniu bierz udział zazwyczaj trzysta tysięcy ludzi. Nigdy porządek nie został naruszony. Karność wśród tych setek tysięcy ludu była zawsze wzorowa. Jeśli doszło do walki, to jest rzeczą nieulegalną wapiłowości, że policja pierwsza strzelała. A wtedy już pozostała się walka. Większość manifestowała się w pierwszym rzędzie przeciw ministerstwu sprawiedliwości, następnie zaś przeciw prasie burżuazyjnej, która w czasie procesu uprawiała istne szczenię przeciw mordercom, lecz... przeciw zamordowanym i przeciw prokuratorowi. Wszakże organ kanclerza Seidla „Reichspost” pozwolił sobie na zgroźby wobec prokuratora za to, że w mowie swej ośmielił się burda stabilności zadać... narkamnia morderców!

Nie da się ocenić w tej chwili, czym zakończy się krwawy piątek wiedeński. Jedno jest pewne: burżuazja otrzymała nauczkę, że robotników mordować nie wolno. Bohaterski, wspaniały, olbrzymi i karny i solidary lud Wiednia wskrzesił najpamiętniejsze tradycje wolnościowego Wiednia. Zadrżała musiała burżuazja przed najpotężniejszą siłą proletariatu. NIECH DRZY, BO ZBLIŻA SIĘ KONIEC JEJ PANOWANIA!

Gdy sprawiedliwość zawiodła

Qdomy organ socjalistów austriackich „Arbeiter Zeitung” ma w Polsce odebrany dykt pocztowy. Wobec tego przystępujemy z drugiego wiedeńskiego dziennika socjalistycznego „Das kleine Blatt” artykuł, napisany po wyroku, a charakteryzujący rastroje mas wiedeńskich.

Uwolnieni!

Strzaty pana Rehla (mowa o obrobie morderców) nie chybiły celu. Haniebna heca prasy Seidla odniosła skutek. Mordercy robotników mogą się radować. Rozwalił głowę inwalidzie wojennemu dwudziestu trzema strzałami z tyłu. Postąpił ciążo niewinnego dziecka środem. Porał i pęknął. Ale zachwala prołama krew, która przepłynie ziemię Schattendorfu, porośnie niepośmiertne. Mordercy są wolni, „Die Deum” na cześć, orzeczenia” ławy przysięgłych!

To, co się stało w Schattendorfie, jest wiadome. Mordercy nikt nie zaatakował czynnie. Nie spadł im włos z głowy. Stali za fortelnym murem, za oknem osłoniętym grubą kratą, i strzelali, jak do zwierzyn, w pęcy przechodzących socjalistów. Mordercy przynęcali się, że strzelali do tyłu. Po postępowaniu sądowe wykazywało, że strzały trzech morderców spowodowały śmierć Csamarsa i Grösslunga. Ale przysięgli ułóż, że mordercy są niewinni; niewinni zbrodni gwałtu publicznego — skutkiem czego zginęło dwóch ludzi; niewinni zbro-

dni ciężkiego uszkodzenia ciała; nawet niewinni przestępstwa przekroczenia ochrony koniecznej! — Większość przysięgłych poprosiła zaprzeczenia wszelkim pytanom o w.n. Socjaliści są w Austrii dżika zwierzyną, do której można strzelać jak na polowaniu. Mordercy robotników ułóż bezkarnie!

Niepośmiertne krw. Csamarsa i małego Grosslinga zmieszta się z niepośmiertną krwią Birneckera, Seidla, Koverisa. Mulka (finał ofiary reakcji, uwagi redakcji). Błada, jeśli jest socjalista! Jesteś wówczas bez obrony, bez ochrony sądowniej! Krew twoja, krew twych dzieci, może być bezkarnie przelana! Wtedy: morderców robotników zastania potężna partia chrześcijańsko-socjalna! Morderców robotników zostania potężna prasa chrześcijańsko-socjalna, jej adwokaci, którzy terrorizują trybunał sądowy, wydawać koby pomył na zamordowanych, głąbiłymi morderców. Rekl kandydat z „Istny jednolitości” pana Seidla, odważył się grozić prokuratorowi, grozić mi ministerstwu sprawiedliwości! Jakby na komendę, prasa pana Seidla zaczęła „ostrzeliwać” prokuratora, terrorizować przysięgłych. Ale prasa pana Seidla jest prasą rządową. „Reichspost” na rozkaz Rehla prowadził w dniach poprzedzających dziką kampanię oszczerstw przeciw Schattendorfu. Ta „Reichspost” jest organem kanclerza państwa i stąd wymaga sprawiedliwości! Obrona morderców był w związku z najwyższą siłą w państwie, nie potrzebował się żenować, prasa rządowa posłuszna była jego skiniem, mogła przybrać ton bezczelny. I siła try-

banuś sądowego została złamana! Frontkierownicy mogli w sali sądowej przysięgłych bez krepowania się wyrażać swą zadowolenie, swą niezadowoloność, swą wesołość! Wszakże to są frontkierownicy, próżniaki! panna Seipela! Prasa rządowa mogła bez żenady interwelować w sprawie tego procesu! Wszakże to prasa kancelarii państwa i ministra sprawiedliwości! Tak wywołano ten nastroj pogromowy wobec zamordowanych, Nikt ich w Austrii nie ochroni!

Chociaż przysięgli uwolnili morderców, to jednak na ich cześć pozostał niepiętno mord. Robotnicy wiedzą bądź co bądź, że w Austrii prawo ich nie broi. Szczęść razę przelana krew robotnicza w ten sposób Sąd razę sprawiedliwy sądował! Robotnicy w Austrii są po prawem, nie bez obrony. W samych sobie, w swej jedności, w swej niezłomnej woli samobrońny przed mordercami — muszą szukać robotnicy ochrony przed mordem!

Minister Romocki rzuca wyzwanie masom kolejarskim!

W piątek 15 bm. przyjechał do p. ministra komunikacji Romockiego wspólna delegacja Klasowego Związku Zawodowego Kolejarzy i Związku Zawodowego Maszyn, w osobach tow. Maksimiana i Grykowskiego (ZZK) niedzieli ob. Somerfelda (Zw. Masz.), by wyrazić ministerowi oparcie oraz obie Związki poprosiły do rozważenia przez M. K. Związkowi do wydania opinii projektów: przysięgi służbowej, przepisów dyscyplinarnych, emerytury i opieki lekarskiej na kole.

Delegacja prowadziła tow. pos. Kuryłowicz, który wręczał ministrowi obszerny, wyczerpujący umotywowany memoriał w spokojnym i rzeczowym przedmówieniu okwilił bliżej, jakich poprawek Związki domagają się w tych projektach a zarządca posłał ministra, by celem wymiany zdań między M. K. a reprezentacją pracowników i wzajemnego wyjaśnienia sobie obustronnych stanowisk przeciw zechciał zarządzić konferencję ze Związkami, któraby — dla uniknięcia zwłoki — omówiła tylko najważniejsze zasadnicze kwestie bez wdawania się w drobniejsze szczegóły. Następnie posłali tow. Kuryłowicz o przesyłanie Związkowi pełnego tekstu nowego projektu reorganizacji, aby z rozważeniem przez ministerstwo komunikacji paru (!) artykułów z całego wyrażenia, Związki nie mogą jeszcze wyrobić sobie opinii, jak w tem nowym przedsięwzięciu wyglądać będą warunki pracy i płacy kolejarzy. Na ostatku zastrzegając się, jakoby Związki ku osobie ministra żywiły jakąś niechęć, tow. Kuryłowicz podkreśla, że jednak Związki ze względów zasadniczych żądają, by projekt wspomniany, po ich uzgodnieniu, wyszły nie w formie zwykłego rozporządzenia M. K., które także następny minister może zmienić, lecz w formie dekretu prezydenta Rzeczypospolitej z mocą ustawy.

P. Romocki, wysłuchawszy całego tego przedmówienia w mruklwym usposobieniu, odpowiedział na nie w oschłym i widoczną niechęcią nacechowanymi tonie:

„Co do uzgadniania projektów ze Związkami, to już oświadczyłem, że oświadczyłem, że żadnych konferencji ze Związkami zwyczajnie nie będzie(!). Co zaś do przedkładania Związkowi całego projektu reorganizacji kolei, to, proszę panów, projekt ten rozszalały zostanie ministrom a władzy w drodze nieefektywnej i tak dojdzie Waszych rąk i przestanie być tajemnicą, ja go zatem oficjalnie przedkładam panom nie będzie(!)!”

Ody tow. Kuryłowicz odpowiedział na to oświadczenie zaskoczony, że „przez niego musi stwierdzić, że rząd pomajowy, do którego kolejarzy takie przyzwyczajali nadzieje, zachowywał się wobec najżywniejszych żądań pracowników w sposób, wyrażający wśród kolejarzy wczucie głębokiego zawodu, p. Romocki w tonie podniesionym pozwolił sobie na następującą prowokację uwagę:

„Panie pośle, proszę nie zapominać, że pan jest równocześnie i kolejarzem (!)”.
Na to tow. Kuryłowicz, już głęboko wzburzony: „Panie ministrze, uwaga pańska jest zupełnie zbyteczna!”

P. Romocki (ze śmiechu): „Proszę nie pódnosić głosu!”

Tow. Kuryłowicz: „Jeszcze raz wypraszam sobie podnieść uwagę!”

Gdy p. Romocki, zaperzony poczęł wyprowadzić jakiegoś zupełnie awanturzystę, delegacja, widząc przed sobą zupełnie już niepołączalnego człowieka, nie chciała dopuścić do jakiegś niebyszałego gorszenia sceny i uważając na swą szacowną rolę reprezentacji mas kolejarskich, opuściła gabi-

PO WYROKU

Z tegoż dziennika cytujemy opis scen po wydaniu wyroku:

Przed sądem krajowym zebrał się tłum, oczekujący w napięciu na wyrok. Klej dowiedziawszy się, że wazyczny trzej mordercy robotników została wypraszona na swobodę, oburzenie zabitych wyrażało się w burzliwych okrzykach: Phui! Grupy fascystów, studentów i frontkierowników miały tę smutną odwagę, wobec niepomieszczenia trupów dwóch robotników wznosić okrzyki: Heil! (część!) i urzucić owale na cześć morderców. Groziły wkurwione starci, ale straż okradała rękami tłumy w kierunku Ringu. Znamienne dla nastrojów ludu było wyrażenie się jednego starszego człowieka, którego straż wezwiała do usunięcia się:

„Co, panie posterunkowiczu, jeśli się nie usunie, dostanę dwa miejsca. Ale tych trzech łamie paszusa się wolno, bo zabił tylko dwóch robotników!”

net ministra. Przy słowach tow. Kuryłowicza: — „Dziękujemy panu za taką konferencję”

UCHWAŁA KLUBU PPS

Bepośrednio potem klub posłów PPS powziął następującą uchwałę:

„PPS pniejnie w blizkości opili robotniczej zachowanie się ministra komunikacji Romockiego w stosunku do delegacji organizacji kolejarskich i w stosunku do posła tow. Adama Kuryłowicza — w szczególności.

ZZPS stwierdza swoją zupełną solidarność z tow. Adamem Kuryłowiczem i z postulatami mas kolejarskich.

PPS oświadcza, że minister Romocki prowokuje masę kolejarską i całą klasę robotniczą”.

UCHWAŁA ZWIĄZKÓW KOLEJARSKICH

Przedtędy Związkowi Zawodowemu pracowników kolejowych i Związkowi Zawodowemu Maszynistów powzięli uchwałę, w której uznają zachowanie się p. Romockiego za bezprawnie i prowokacyjne. Uchwała kończy się słowami:

„Na wypadek, gdyby się okazało, że rząd aprobuje wrogą dla kolejarzy i nieobliczalną politykę p. Romockiego, będą kolejarzy zmuszeni w obronie własnego poddać za każdym razem walkę, za której następstwa poniosą odpowiedzialność tylko ci, co są jakimiś nieświadomymi sprawkami.”

Do mas kolejarskich przedtędy obw. Związków odwołują się z apelem, by zwarte w jednym solidarnym szeregu były przygotowane na wszystkie ewentualności, jakie w dzisiejszych anomalnych stosunkach każdy dzień przyniesie może”.

W poniedziałek odbędzie się w tej sprawie specjalne posiedzenie komisji Centralnej Związków Zawodowych.

KONFISKATA „ROBOTNIKA”

Warszawa, 16 lipca (tel. własny „Naprzodu”). Dziś „Robotnik” został skonfiskowany za użycie o zaręku p. ministra Romockiego z kolejarzami.

Kto nie chce wierzyć,

niech się przekona

Ze najlepszych gumy „Bersona”

Odmiana w Polsce

—o—

Ody w r. 1922 Sejm ustawodawczy uchwał ustawę o jednorazowej daninie majątkowej, ówczesny minister skarbu p. Michalski oświadczył z trybuny sejmowej:

— W Polsce obywatelom dobrze się dzieje, państwo zaś źle.

Tak istotnie było. Obywatele uprawiali pańskostwo na wielką skalę, ludzie, którzy przedtem niczem nie byli, robili interesa, a państwo miało deficyty budżetowe coraz większe; drukowało coraz więcej marek.

Dziś, po 5 ledwie latach, odmiennie się w Polsce. Mamy teraz stosunki wprost odwrotne: obywatelom dzieje się źle, państwo zaś — tak zapewniają cyfry — ma się dobrze. Nie należy jednak pod pojęciem „obywatele” rozumieć tych samych sfer, które przed 5 laty były przedmiotem zażaleń i wytyknień ministra skarbu, lecz obywateli reszty robotników w mieście i na wsi, którym źle się dzieje i którym w owych „dobrych czasach” także źle się działo.

Państwo ogłasza dekadowe, półmiesięczne i miesięczne wykazy swych dochodów i wydatków. Dowiadujemy się z nich, że budżet na 1927/28 jest w wykonaniu jeszcze lepszy, aniżeli się przedstawiał wedle uchwalonego prelimitarza. P. minister skarbu oświadcza, że największym nadwyżkami, tworzą zapasy kasowe, ma nawet, wedle famy, do dyspozycji 200 milionów zł. przeznaczonych na poprawę plac funkcyjarskich państwowych w niedalkiej przyszłości, bo w jesieni. Skąd te olbrzymie dochody? Jeżeli się przyjrzymy wykazom wpływów, zobaczymy: dochód z monopolu tytoniowego, dochód z monopolu spirytusowego, dochód z monopolu palenizacji, dochód z gęsi, dochód z podatku obrotowego — wszystkie to dochody przez szerokie masy cięższą jako podatki pośrednie, cięższą jako podatek ja rzecz — dla biednych niewłaściwie — zbytku: tytoniu, wódki. A co przeca bogaci? Podatek majątkowy (który zresztą wymierzony jest nie tylko przeciw bogatym) przynosi dziesiątą część tego, co w swem założeniu miał przynieść.

Jakież wzajemne świadczenia dają państwo tym ofiarnikom ostatniego nieraz grosza? Bezrobocie, drożyzna, wzrost nędzy i jej następstw: chorób i samobójstw. Trzeci już rok mamy w Polsce klęskę masowego bezrobocia. Nie było w tem nie złownego, że p. Grabski, który swą polityką wywołał przesilenie, że p. Witos, któremu było obojętnie, iż „będzie gorzej” — traktowali bezrobocie jako dopusł by, z którym można walczyć konajwyżej — jałmużną.

Co jednak zrobił w ciągu 14 miesięcy swego istnienia rząd, który nazwał się rządem sanacji, chyba nie sanacji tytu państwa, ale i jego największego skarbu: ludzi i pracy ludzkiej? Czy rząd ten — biorąc najłatwiejszą rzecz, jaką mógł zrobić — włożył jakieś fundusze w ruch budowlany publiczny, czy opierał ruch budowlany prywatny? Czy rząd ten, który z obowiązku swego spieszył z pomocą dotkniętym klęskami elementarnymi, popieszył z pomocą masom, które cierpiały wskutek największej klęski, jaka może gospodarce publicznej dotknąć?

Pod żadnym względem rząd tego nie zrobił. Nie zrobił nawet mniej: nie zapobiegł drożyznie, która do reszty dobiła tych, co zamierzała na podłożu — zaskłków dla bezrobotnych; nie pomyślał o armii urzędniczej, która zamierała na podłożu nędzy; nie pomyślał o podwyższeniu emerytur.

Skąd więc tytuł do nazwy rządu sanacyjnego?

—o—

Największe, najtańsze źródło zakupu

A gdy przemówi Wielki Niemy?

Przed tygodniem prezydium Komisji Opiniającej Pracy przedłożyło p. ministrowi skarbu memoriał uzupełnienia załączników z danymi statystycznymi opracowanymi przez Wydziałowe Instytut Gospodarstwa Społecznego. Z tych danych statystycznych czerpiemy kilka dat, które sędziwy, zaciekawca czytelników, interesujących się aktualną sprawą plac. Obliczenia autorów memoriału starają się uzmysłowić nam obniżenie się wartości realnej plac urzędniczych przez następujące zestawienie:

Wartość realna plac w Warszawie w I półroczu 1925 r. w grupach uposażeń: 136 gr. 227.24 — 293.93, XI gr. 167.96 — 234.65, XIV gr. 123.50 — 190.19. Wartość realna tychże plac w maju 1927: IX gr. 185.63 — 240, XI gr. 136.13 — 190.50, XIV gr. 99 — 153.37. A więc wartość realna plac spadła w Warszawie w tym przeciągu czasu w IX gr. do 82%, w XI gr. do 81%, w XIV gr. do 80 — 81%.

Na prowincji wartość realna plac spadła do 70%.

Przylazszy nawet, że plac w roku 1925 były wystarczające (nie mówiąc o bliższym wykazaniu 27% obniżki ich wartości w porównaniu z okresem do 1923 r.) z danych powyższych wynioskować należy, że plac p. pracownika (z rodziną) w XIV grupie uposażeniowej w porównaniu z 1925 obniżyły się w maju 1926 o 36,82 jednostek

w nowożeńcach na sezon letni, jak: rypas, cowercoły, gabardyny, welas angielskie, kamgarny na płaszcze kombinezony, ankiety i na ubranie węgla. Wola, crepe marocain, szafy, szafy, płótna, dykmy, wospy i orfory. Kąpi, koldy, koci i firanki. Crepe de Chine, fulery, lufy, crepe marocain i t. d. — Największe wydanie pieniędzy żyrdawońców po cenach fabrycznych.

czyli o 25% dzisiejszego wynagrodzenia. I co miesiąc pracownik państwowy płaci podatek od swej nędzy w wysokości 25% swego uposażenia.

Przy okazji stwierdzić można, że pracowników państwowych w XI gr. uposaż. jest 54.197, w XIV gr. — 28.888, zaś pracowników państwowych, których plac są niższe niż wykazywane dane, obniżające się do IX gr. upos., na ogólną liczbę 378.283 funkcjonariuszów jest 280.689, czyli 74,2%.

Bardzo wymowne dane. Każda liczba krzyczy o krzywdzie, wyrządzonej nie tylko pracownikom państwowym, ale i wszystkim innym, których los jest uzależniony od systemu plac funkcjonariuszów państw., wreszcie, pracownikom samorządowym, prywatnym uniaływanym a nawet pracownikom fizycznym, czyli całemu światu pracy.

Rząd milczy. Ministrowie rozcinali się na urlopy. Minął termin pierwszego lipca. Urodzaje są lepsze niż zeszłego roku. Pożyczkę stabilizacyjną uzyskaliśmy. I nie się nie zmienia prócz z dnia na dzień wstrząsającej nędzy całego świata pracy.

I świat ten dzieli milczy. Kontroluje straty, oblicza, daje znać, że jest świadom swej krzywdy i tego, co się w królu dzieje i milczy. Wielki Niemy. Wielki, bo jest to półtoramilionowa armia ludzi pracy.

A gdy przemówi?

Sytuacja polityczna Finlandji po wyborach

Rozmowa z premierem tow. Tannerem

(Korespondencja własna „Naprzodu”)

Wycieczka nasza do Lotwy, Estonji i Finlandji miała przede wszystkim jedno przeznaczenie, a to: zobaczyć tow. Czapińskiego, który przy każdym powitanu podkreślał, iż wycieczka TURa ma na celu zbliżenie kulturalne i oświatowe socjalistycznych robotników pokrewnych państw.

Gdziekolwiek przybywaliśmy, witani na oficjalnie przedstawiciele rządów państw bałtyckich, wszędzie słyszeliśmy oświadczenia odpowiedzialnych ministrów, którzy w naszej wycieczce używali widomy obawy zbliżenia Polski do państw bałtyckich. Z naciskiem powtarzali, iż inicjatywę w tym kierunku wyszła od socjalistów polskich. Niezaprzeczalnie powyższy ten sukces zawiązczyli tow. Czapińskiemu i Zarządowi TUR. Tow. Czapiński pełni rolę łącznika między socjalistami polskimi i socjalistami państw bałtyckich i cieszy się w państwach bałtyckich dużą popularnością.

We Finlandji najłatwiej po naszym przybyciu ukazały się w prasie socjalistycznej artykuły wstępne, powitane, z portretem tow. Czapińskiego.

Wśród oficjalnych przyjęć na pierwszym miejscu znalazło się przyjęcie przez fińskiego prezydenta ministrów tow. Tannera, który w ciekawym referacie zaznajomił nas z sytuacją polityczną i gospodarczą Finlandji, a po referacie udzielił reprezentantom prasy socjalistycznej wywiadu.

Pragnęłam dla „Naprzodu” uzyskać bliższe oświetlenie stosunków we Finlandji po niedawnych wyborach i zagadnieniami w tej sprawie tow. premiera.

Piermier tow. Tanner zaprzeczył się bardzo optymistycznie na obecną sytuację polityczną w kraju, gdyż wybory wyborczy stopniowo upadek burżuazyjnych partji Finlandji, które nie mogą marzyć o powrocie do rządów. Partja socjalistyczna zwyciężyła i należy liczyć się z dalszymi rządami socjalistycznymi. Socjaliści muszą jednakowoż liczyć na poparcie komunistów i Soczewy. Komunistów fińskich stoją za sobą Moskwa i zachodnie socjaliści socjalistycznej grupy fińskiej, nie jest to bardzo lojalne. Nie wykluczają się jednak kombinacje z partjami burżuazyjnymi, a mianowicie tow. Tanner liczy się z możliwością oderwania radykalnych jednostek od partji burżuazyjnych, a zatem — rząd socjalistyczny oparty częściowo na przedstawicielstwie burżuazji.

Rząd przyszedł, aczkolwiek składający się jedynie ze socjalistów, jednakże reform socjalistycznych nie będzie mógł przeprowadzić, gdyż krepowany

będzie burżuazja szwedzka, na której się musi opierać.

Po tych ciekawych wywiadach podziękowaliśmy tow. premierowi za informacje, jakie dla czytelników „Naprzodu” otrzymał od socjalistycznego premiera nowosocjalistycznej już Finlandji, kraju, który winien być wzorem dla wszystkich państw europejskich pod bardzo wielką względni.

Zygmut Gross.

Opieka międzynarodowa nad uchodźcami

Od roku 1924 powierzono Międzynarodowemu Biuru Pracy opiekę nad uchodźcami Rosjanami i Armiejskimi, których liczba przekracza obecnie 250.000. Międzynarodowe Biuro Pracy otrzymało w tym celu od Ligi narodów specjalny fundusz 300.000 franków szwajcarskich, za pomocą którego ułatwia wychodźcom w pierwszym rzędzie znalezienie pracy. Niemniej od tego istnieje przy Lidze narodów Wysoki Komisarz dla spraw uchodźców, kierowany przez dr. Naessena, który zatapia polityczne sprawy, dotyczące uchodźców, oraz dostarcza im środków potrzebnych do udania się na miejsce pracy.

W ciągu dwóch pierwszych lat swej działalności Międzynarodowe Biuro Pracy znalazło zajęcie dla 33.000 uchodźców. Uchodźcy ci, którzy rekrutowali się przeważnie z państw Europy Środkowej oraz z państw bałkańskich, znajdowali przede wszystkim pracę we Francji i Belgii, w państwach Ameryki Południowej oraz w dominiach angielskich. Pozaatem Biuro przygotowało plan osiedlenia w Syrii 20.000 — 30.000 uchodźców.

BAZAR KONKURENCYJNY
LAZAR FREIWALD
Kraków, ulica Florjanka 44, I p. Tel. 533
luż przy Bramie Florjankskiej
Uwaga na adres. Dla Kadeń odlicza się rabat.

Przegląd prasy

Refleksje „Widza” przeciwko głupej radości z powrotu poniewierki Sejmu. — Wschodni eksport łódzki: zakupy dla wojsk angielskich w Indjach.

W sprawie Sejmu zabiera głos i autor „Refleksji” w „Epoce” Widz.

Pisze on:

„Biedem myśleć sadzić, że żil lekarze kompromitacja medycyny. Ta piekna nauka ma już za sobą zbyt dużo dobrodziejstw, rozdawała ludzkości nie szczodrze okazywanych, by ten czy ów medycynem eskal mógł przez swe przewinienia rzucić na nią cień.”

Coś ma znachor do Pasteura?

A dalej:

Tak samo ma się sprawa z parlamentem. Zły posel nie kompromituje parlamentarystyki. Różni ludzie przebiegają przez Kadeń, a Kadeń w politycznym zwichu świata odzwiera rolę wielką i dodatnią, a hasł krótko można już tylko wykrzycze na drome trybny. Nieodby posel wiele szkodliwa jest osoba, ale to nie dowód, że poslowa nie jest złym pomysłem ludzkości.

Co ma Witos do Qładstona?

Wskazawszy, że poziom parlamentu zależny jest od poziomu społeczeństwa, pisze autor „Refleksji” dalej:

„Ci, którzy sławili parlament z powodu klebów, nierzadko sławili ponowionych przez obcych posłów, nie zastanawiając się nad własną wielością. Jedna chwila namysłu zasyłała ten śmiech niemądry. Niech się z parlamentu śmieje komunistka, który przekreśla wszystkie zasady demokracji, niech parlament zdobywa fałszywe zwycięstwa, który tylko w dyktaturze widza dobry ustroj. Kto nie jest ani fałszywym ani komunistą, niech dobieg rozróżnia walkę z posłami od walki z parlamentem.”

Łódźki „Głos Polski” podaje, że tamtejszy przemysł włókienniczy czyni, sądząc ze statystyki za czerwiec, postępy na rynkach Dalekiego Wschodu, zwłaszcza Japonji, Chin i Indji. O tem ostatnim miejscu zbytu pisze „Głos Polski”:

„Do Indji weszła wywóz po wyzbytach przedstawiciel szeregu angielskich hurtowni włókienniczych, którzy postanowili zapoznać się z armią angielską w koce, chustki, dery oraz w sukno mundurowe łódzkiej fabryk wielkianych.”

Największym jednak odbiorcą manufaktury łódzkiej jest Rumunia, która mimo podwyższenia taryfy celnej zakupiła w czerwcu manufaktury łódzkiej za 2 miliony 138 tysięcy złotych, a więc prawie połowę całego wywozu. — Dalej pisze cytowany przez nas dziennik:

„Wersyły również transakcje z Litwą (623 tys. złotych), Bliskim Wschodem (244 tys.) spłacił natomiast do minimum wywóz do Rosji”.

Bawiący się oficer

DEFRAUDACJA 80 TYSIECY ŻŁ.

Z Łańcuta pisał nam:

Dnia 8 bm. zostali mieszkańcy Łańcuta porażeni wiadomością podawaną dyskretnie z ust do ust, że w dowództwie 10 pułku strzelców konnych w Łańcutcie porucznik Górecki, oficer 86-spodarczy pułku, zdefradował z kasy pułkowej znaczniejszą gotówkę. Wiadomość ta okazała się prawdziwą, a ile to spraw przysporzyło nam złości. Od dłuższego już czasu por. Górecki znany był mieszkańcom Łańcuta z łucznych łubaw, które wyprawiał wraz ze swymi kolegami w towarzystwie rozmaitych dam z półwiatka. Mimo, że dowódca pułku znana była jego rozrzutność, jednakże nie uznano on za stosowne przedstawiać pewnych kroków ostrożności. Mianowicie klucze od kasy, zamiast znajdować się w rękach dwóch osób, znajdowały się w rękach por. Góreckiego, który mógł dowolnie rozporządzać znajdującą się w kasie gotówką. Z powodu zaniedbania środków ostrożności, skarb państwa został narazony na poważne straty, albowiem zdefradował na rzecz por. Góreckiego gotówka sięga kwoty 80.000 zł. Pieniądze te były przeznaczone na mające się odbyć w tym roku manewry wojskowe. Nadmienić w końcu należy, że do Łańcuta przyszedł obecnie ekspedycja znacznej liczby wyższych oficerów wraz z całą chmarą żandarmerji wojskowej, które to wizyty mają na celu pochwycenie defraudanta, co jednakowoż dotychczas nie nastąpiło.

— 000 —

Budapeszt, 16 lipca (PAP). Z granicy austriackiej donoszą: Kiedy wczoraj popołudniu policjanci uczynili użytek z broni palnej, hylł oni częściowo panami sytuacji. Kradzież pogłoski, że arsenał był oblegany i spalowany, przyczem młochów zabrano karabiny. Donoszą z Szopronia, że tłum złożony z 5 tysięcy maszeruje na miejscowości Somfaly (Schattendorf), gdzie zamieszkuje rodzina Czarmar, której członkowie zostali przez węgierski sąd przysięglić uwolnieni. Rodzina ta przekroczyła już granicę węgierską i znajduje się na terytorium Węgier.

Wojsko przeszło na stronę robotników

(Telefoniem od korespondenta „Naprzodu”)

Warszawa, 16 lipca.

Dzisiejszy wieczorny „Kurier Warszawski” otrzymuje wiadomość z Wiednia, że wojsko przeszło na stronę robotników.

„United Press” londyńska donosi z Wiednia, że socjaliści są panami sytuacji na przedmieściach. Wszędzie, gdzie komunisty uderzają, odgrywa czynną rolę, zostali przez socjalistów unięskłodzeni.

80 ZABIITYCH, 1000 RANNYCH

Z Pragi nadchodzi następujące wiadomości o wypadkach w Wiedniu: Nadzwyczajne wydania dzienników donoszą, że liczba zabitych wynosi 80 ludzi, rannych jest około 1000. Socjalna demokra-

cja zorganizowała służbę bezpieczeństwa w mieście. Proklamowano strajk generalny: strajkują pracownicy portowcy, kolejarze, tramwajowcy i kolejarze. Strajk kolejarzy rozprzestrzenił się po całym kraju. Orient-Express został zatrzymany w Preszburgu. Komunikacja kolejowa Wiedeń-Praga została przerwana wczoraj wieczorem. Ostatnie pociągi z Wiednia przybyły do kraju przepelnione wychodźcami. W Innsbrucku dziś o godzinie 5 rano został proklamowany strajk generalny na podstawie dyrektyw, otrzymanych z Wiednia. Cudzoziemcy opuścili Wiedeń masowo. Głuchym i ślepy, jak również komisarzjacy policji są zdemobilizowani. Zabitych zostało 13 wyższych urzędników policji wiedeńskiej, dowódczych oddziałami. Mienie prywatne nigdzie nie było zagrożone.

Tworzenie nowego rządu

(Telefoniem od korespondenta „Naprzodu”)

Warszawa, 16 lipca.

W Wiedniu toczą się rokowania w sprawie utworzenia nowego rządu. Socjaliści jak dotąd zdecydowani są nie wejść do rządu, jednakże przyrzekają podobno przychylną neutralność, o ile wejda do rządu postępowi demokraci.

Z Zurychu donoszą: Walki w Wiedniu nie owożły się. Między parlamentem a pałacem sram wiedeńskiej sytuacja została opowiana, jednak nastrojów w mieście jest bardzo niepewny. Specjalny wysłannik „Chicago Tribune” przybył do Wiednia przez Zurych. Alekandrow, do czego prowadzi starcia. Przyczynę rozruchów mogą być tylko dwie: albo policja była za słaba, albo nie umiała interweniować. Jest nie do pominięcia, aby 100 tysięcy ludzi bez powodu dokonali wyroku linczu i podpaliło gmach ministerstwa sprawiedliwości. Sempel zachowuje zimną krew i usiłuje pośredniczyć, jednakże rząd austriacki jest tak zaszczerpiony wypadkami, że nie posiada żadnego autorytetu. W czasie pożaru pałac sprawiedliwości zniszczono zostały wszystkie dokumenty i księgi gruntowe.

Jak doszło do walk?

Z Berlina donoszą: „Vorwärts” ogłasza następującą wiadomość: partia socjalistyczna nie wydała żadnego hasła jakiegokolwiek demonstracji z powodu uwolnienia morderców, natomiast szereg zwłazków fabrycznych postanowił zademonstrować przeciw wyrokowi przed potępieniem pracy i udanie się w pochodzie demonstracyjnym przed parlament. Deputacja robotnicza udala się do parlamentu, aby zaprezentować petycję wyroków. Demonstracja przed parlamentem oczekiwali spokojnie powrotu delegatów. Tymczasem przed parlamentem przybył oddział policji konnej i pieszej, którego dowódca wydał rozkaz dać salwy do tłumów bez dostatecznego ku temu powodu. Tłum oparł się policji. Przyszło do pierwszych strzałów. Na pomoc pospieszyły nowe oddziały policyjne. Oddziały te obrzucono kamieniami. Policja dobyła szabel i ruszyła do ataku na tłum. To stało się początkiem walki.

Na stacjach granicznych austriacko-niemieckich zatrzymano wszystkie pociągi idące z Niemiec do Austrii.

Robotnicy z całego kraju idą na Wiedeń

Budapeszt, 16 lipca (PAT). Z granicy austriackiej donoszą, że robotnicy z przedmieść i prowincji maszerują na Wiedeń, tak samo grupy Schutzbundu. Socjaliści demokraci proklamowali strajk generalny, domagając się ustąpienia prezydenta państwa Schöbera. W Grazu panuje spokój. Ruch strajkowy rozszerza się na Styrię. Z austrackich urzędów donoszą, że Wiedeń. Według dalszych wiadomości z granicy austriackiej, Węgry zamieszkałe we Wiedniu zostali wezwani doopuszczenia (terytoryum Austrii. Granica austriacka została wzmocniona obok Agafwa wojskiem austriackim. Dziś rano przybyły samochodami ciężarowymi dwie komuny piechoty. Rodzina Czarnomannów, która uciekła na terytorium węgierskie opowiada, że około 10.000 robotników przybyło na granicę węgierską domagając się od rządu węgierskiego wydania rodziny Czarnomannów. Rząd austriacki zarządził wysyłkę wojsk z prowincji do Wiednia.

Berlin, 16 lipca (PAT). Według zgodnych doniesień prasy z Wiednia, policji wiedeńskiej udało się podobno wczoraj wieczór opanować rozruchy i zmusić robotników do wycofania się na przed-

mieście. O godz. 7 wieczór baon piechoty z karabinami maszynowymi otoczył parlament.

Budapeszt, 16 lipca (PAT). Według doniesień pierwszych pism tutejszych, wynosi liczba zabitych we Wiedniu 200 osób. Szpitale są przepelnione. Wiedeń rannych leży na ulicach. Automobile rewolwie się celem przewożenia rannych. Według doniesień pewnego podróżnego, który przybył do Budapesztu samolotem z Wiednia, zabijano zastępcy na przedmieściu Wiednia komisarzjacy policyjne zaś policjanci zostali pobici do krwi. Od północy aż do godz. 7 rano panował w mieście względny spokój. Ulica Ring została oczyszczona z demonstrantów. Siłne, patrole przeciągają ulicami, wzywając do wycofania się w stródmieście. Rano okazała się tylko „Arbeiter Zeitung”, jednakże została skonfiskowana na rozkaz ministra spraw wojskowych.

Budapeszt, 16 lipca (PAT). Pisma donoszą z Grazu, że stosunki tam są normalne. Wczoraj wyszły jeszcze pisma wieczorne. Kolej funkcjonuje normalnie. Komunikacja telefoniczna i telegraficzna z Wiedniem została wczoraj o godz. 6.45 przerwana.

Rząd ściąga wojsko do Wiednia

Budapeszt, 16 lipca (PAT). „Pesti Lloyd” donosi z Preszburga: — Z powodu strajku generalnego wstrzymano prace we wszystkich przedsiębiorstwach i prywatnych przedsiębiorstwach wiedeńskich. Także i miasto elektryczne wstrzymała swa pracę. Wobec tego Wiedeń był ubiegłej nocy pozbawiony światła. O godzinie 11.30 w nocy obeszła policja ulic Ring. Udało się jej uwolnić stródmieście z demonstrantów. W ogólności okazała się policja wernia rządowi, podczas gdy wojsko w najkrótszym czasie mogło zupełnie zawłodzić (brawo!). Pułk piechoty Nr. 3, będący pułkiem wiedeńskim, odmówił wczoraj o godzinie 8 wieczór posłuszeństwa. Powstała sytuacja 8 wieczór posłuszeństwa, podczas gdy druga udala się do domów. Rząd zawezwał z tego powodu pułki trybalskie i solnogradzkie. Zolnierze ci zostali przewiezieni na samochodach ciężarowych do Wiednia. Według doniesień uchodźców, którzy przybyli do Preszburga, przyczyną rewolty był bardzo tragiczny wypadek: mianowicie podczas demonstracji stala przypalona na uboczu pewna młoda kobieta z małym dzie-

kłem na rękach. Kiedy tłum nie chciał ustąpić, ucinęła policja szarżę, przyczem kobieta ta została zraniona szablami, a dziecko potrawione kłmi. Z tego powodu tłum rozgorzeczył ruszył pod pałac sprawiedliwości. Policji, którzy krzyczeli wczoraj nad Wiedniem, odnieśli wrażenie, że władze wiedeńskie są panem sytuacji. Ludność obecnie uwioskowała się, a u demonstrantów znać już pewne zmęczenie. Wczoraj wieczór przybyło na granicę czeską wiele wylubnych osobistości wiedeńskiego świata finansowego.

ROKOWANIA SIĘ TOCZA

Budapeszt, 16 lipca (PAT). Donoszą z Pragi, że pisma prasowe otrzymały miały na drodze określonej wiadomości o pomyślnym zwrocie w sytuacji we Wiedniu. Kanclerz Sempel rokule nieprzerwanie z burmistrzem Seltzem. „Pesti Lloyd” donosi z Wiednia, że rokowania, które wczoraj rozpoczęły się pomiędzy kanclerzem Seltzem i burmistrzem Seltzem i dr. Bauerem były dość przedpołudniem kontynuowane. W ciągu rokowań rozważano również kwestię zwolnienia zgromadzenia narodowego.

Manifest do robotników

Budapeszt, 16 lipca (PAT). Dziś rano przybył na lotnisko lotnisko pierwszy samolot z Wiednia. — Piłoci zabrali z sobą egzemplarz gazety, która się dziś ukazała we Wiedniu a nosi tytuł „Doniesienia socjalnej demokracji Austrii”. Na czelo tego dziennika został zamieszczony manifest do robotników czyniący policję wiedeńską odpowiedzialną za wypadki i osławiającej, że lud wiedeński nie ścierpi bezwzględnej postępowania policji. Według niekontrolowanych dochodów policjów słychać było całkiem odgłos karabinów maszynowych na ulicach Wiednia.

TELEGRAMY

Uchwały CKW PPS

Warszawa, 16 lipca (tel. własny „Naprzodu”). Dziś w godzinach popołudniowych odbyło się posiedzenie CKW PPS nad przewodnictwem tow. posła Bartłomieja. CKW stwierdził, że zamknięcie sesji parlamentu spowodowało przerwę w pracach politycznych dla kraju nad ustawami samorządowymi, zmianą konstytucji w sensie przyszanym. Sempowi prawa do rozwiązywania się moc własnej uchwały, ustawy o zgromadzeniach itd. Całkowita polityka społeczna i gospodarcza rządu, skierowany przeciw klasie robotniczej, wydawało dekrety gwałcące zasady wolności obywatelskiej (jak dekrety prasowe), zarządzenie w województwach małopolskich wyborów kurlnych i szereg innych faktów wywołać musiał jak najdalej dala czynność ze strony PPS, stwarzając stan bezpośredniego niebezpieczeństwa dla prawego i demokratycznego — parlamentarnego ustroju państwa. CKW postanowił poinformować dokładnie klasę robotniczą o położeniu politycznym i społeczno — gospodarczym zaistniałym za pośrednictwem prasy partyjnej, odzew, ulotek i zgromadzeń publicznych.

— 0-0-0 —

DŁA USPOKOJENIA NERWÓW

Warszawa, 16 lipca (tel. własny „Naprzodu”). Minister Rostkiewicz, zasiadając zderzeniowy wczorajszym dzielnym, zuchwał, wychylił na oddech do Gdńska i Gdyni, skąd powrócił dopiero w poniedziałek.

PANGALOS UCIEKŁ?

Budapeszt, 16 lipca (PAT). Działelniki donoszą z Aten, Kreta poróżnił się z Pangalosa (by dyktator Grecji) uwolnił z więzienia tego zwolennicy.

Podziękowanie

Składamy wszystkim, którzy nam z powodu śmierci niedożywiałemu pamięci Meza, Olca i Syna Krystiana OHLYego nieśli z bliska i z daleka słowa współczucia serdeczne „Bóg zapłać”.

Kamienica Śląska, w lipcu 1927. Rodzina.

Przegląd gospodarczy

*NOWE ODZIAŁY BANKU POLSKIEGO

Na posiedzeniu Rady Banku Polskiego w dniu 14 lipca przyjęto do wiadomości sprawozdanie Dyrekcji oraz porządkowiczych komisji Rady i postanowiono otworzyć nowe zastępcy banku w następujących miejscowościach: w Drohiczynie Południowym, Odlesiu, Kaluszu, Krasiństwie, Lubartowie, Łukowie i Opawowie.

Związków i zgromadzeń

POSIEDZENIE ZARZĄDU MURARZY odbędzie się w dniu 17 tm. o godz. 12 po południu. — Sprawy ważne.

BACZNOŚĆ DOZORCY I DOZORCZYNIENI DOWOL! W niedziele 17 tm. o godzinie 3 popołudniu odbędzie się zgromadzenie przy ul. Dunajewskiego 5. II piętro. Z powodu ważnych spraw o liczny udział uprasza Zarząd Związku. WSKAZYWAM ORGANIZACJOM ZAWODOWYCH W KRAKOWIE podzielników do wiadomości, że biuro Rady Zawodowej jest otwarte od godziny 9 rano do 12 w południe i od 4 do 5 wieczór. Zainteresowanym powinni zgłaszać w sprawach organizacyjnych w powyższych godzinach.

Przejdźmy Rady Zawodowej.

TOWARZYSZYS! POPIERAJĄCIE WASZE PISMO!

Projekt przymusowego rodzenia dzieci

We Francji coraz mniej ludzi żeni się, a rodzi-ny zadawalnia się jednym lub najwyżej dwój-kiem dzieci. Stąd pochodzi, że ludność Francji nie-tylko nie powiększa się, ale nawet maleje. Rząd jest tem zjawiskiem bardzo zaniepokojony. To też rząd francuski czyni duże ugirodzenia, mającym liczne potomstwo, w jego wychowaniu i kształce-niu. Poza tem są ludzie, którzy zastanawiają się nad sposobami zmniejszenia rodzin a głównie kobiet do macierzyństwa.

Oto dr. Betuel opracował w tym kierunku pro-jekt ustawy, która chce wnieść do parlamentu.

Projekt ten brzmi:

1) Każda obywatelka francuska po ukończeniu 21 roku życia odbyć musi 10-miesięczną służbę dla państwa.

2) Uznana przez komisję lekarską za zdolną do macierzyństwa, posłuży jednego z przedstawionych sobie trzech kandydatów. Zwolniona od wyboru może być obywatelka — która przedstawia właściwego kandydata, zatwierdzonego przez komisję le-kańską.

3) Od chwili zaśnięć pozostaje obywatelka przez 10 miesięcy skoszorowaną, otrzymuje ubranie, je-dzenie, mieszkanie i ścisłą opiekę lekarską.

Projektodawca wychodzi z tego założenia, że ponieważ każdy Francuz musi odbyć służbę wojskową, a w razie wojny jest obowiązany oddać życie za kraj, przeto jest słusznym, aby Francuska spłacała tensesm dług krajowi przez macierzyństwo i wychowanie młodego pokolenia.

Naturalnie projekt dra Betuel nigdy nie zostanie ustawą, przytaczamy go tylko jako oświadcze-nie. Ostatecznie można zmusić ludzi do żenienia się względnie wychodzenia z małżeństwa, ale jak zmusić ich do tego, by mieli dzieci? Tu najsurrowszy praw-dawca nie nie poradzi...

Przegląd społeczny

BIBLIOTEKA MIĘDZYNARODOWEGO BIURA PRACY

Od początku swego istnienia Międzynarodowe Biuro pracy dąży do tego, aby biblioteka jego zawierała możliwie kompletny zbiór dzieł i wy-dawnictw dotyczących zagadnień gospodarczych i społecznych. W r. 1925 wylądło do biblioteki 4447 książek, 6038 broszur i 3920 czasopism, a ana-logiczne wyryły doszły w r. 1926 do 5380, 8029 i 6413. Według informacji Biura otrzymuje i czyta ogółem 23 pism nieficjalnych. Biuro do-łądza staraj, aby przez wydanie specjalnych ka-talogów ułatwić zainteresowanym korzystanie z materiałów zebranych w jego bibliotece.

ROZPOWSZECZNIACIE „NAPRZÓD”!

Ze sportu

SPORT ROBOTNICZY W GLINKU. W dniu 10 bm. rozegrał RKS „Sila” na własnym boisku w Glinku Mariampolskim zawody w piłkę nożną z RKS „TUR” z Jasła. Wynik zawodów 2:1 na korzyść TUR. Pomimo ulewnej deszczu i zupeł-nej rozmożności boiska, mieli widzowie wspaniałą oglądać ładną grę obu drużyn. Podać należy, że drużyna TUR istnieje dopiero od dwóch mie-sięcy okazała dyscyplinę i dobrą kombinację, co prawdopodobnie zawdzięcza należy dobremu in-struktorowi. Młodzież z Glinki przedstawia do-skonale materiał na sportowców, brak jednak do-brego instruktora. Zarzuć można „Sile” tylko to jedno, że nie uprawia żadnego innego sportu poza ćwiczeniem muskularnym nożnym. Sędziował p. Bo-leśław Moroz dobrze.

— 0 0 0 —

RUCH (Wielkie Hajduki) — WISLA. Najlepsza obec-nie drużyna Górnośląska, Ruch, niewątpliwie po-każe grę, która uzasadni jego ostatnie świetne sukcesy. Właś będzie miał ciężką przeprawę z tak groźnym przeciwnikiem. Gra zapowiada się niezwykle interesu-jaco. Początek o godzinie 8:30 pośludnia na boisku „Wisły”.

ZAWODY PRZYJACIELSKIE KS „PATRIA” I KS „ŁOBZOWIANKA” I odebra się dziś, w niedzie-lę, o godzinie 5 pośludnia na boisku Szkoły admini-stracyjnej w Łobzowie. Poprzedzą zawody „Patria” II — „Łobzowińska” II o godzinie 4 pośludnia.

— 0 0 0 —

Ból głowy i wyczerpanie

oraz zaburzenia trawienne, dolegliwości wątroby, nerki, kamienie żółciowe, reumatyzm, artretyzm, cierpienia hemoroidalne są spowodowane przeważnie uł przemian materii i zanieczyszczeniem krwi.

ZIOŁA Z GOR HARCU D-ra LAUERA sprzyjają dobrej przemianie materii, pobudzają trawienie, oczyszczają krew, a przedewszystkiem odtrąwiają żółdki i powodują regularne dylatacje wątroby i nerki oraz usuwają obstrukcje.

ZIOŁA Z GOR HARCU D-ra LAUERA usuwają z organizmu szkodliwe niestwierdzone przeciwie-działają tworzeniu się osadów, osłabieniem których jest reumatyzm i artretyzm.

ZIOŁA Z GOR HARCU D-ra LAUERA usuwają i zapobiegają tworzeniu się kamieni żółciowych oraz łagodzą cierpienia hemoroidalne.

Cena 1/2 pudełka zł. 1.50, podwójne pudełko zł. 2.50.

Sprzedz w aptekach i składach aptecznych.

NAJNOWSZE KAPELUSZE

JADWIGA CYPES KRAKÓW, — POSELSKA L. 20.

Dla Pań i Panów

maszynki do mięsa

każdego systemu pod gwaran-

cją, prymus, elektryczna do pra-

żenia, wiadomo że w ostrze do

noży.

Specjalne ostrzenie brzo-

raz ostrze noża introligator-

skie i maszynki, nożyki,

maszynki do wycinania i p-

Wytwarzanie plasterków

J. MUSYKOWSKI

Kraków, ulica Dieńska 46

Posiadam na składzie wszel-
kie powyższe artykuły w
wielkim wyborze.

MEBLE

ORAZ WÓZKI DZIECIENNE

naraty o 30% taniej

Skrzynki i wykwintne, w wiel-

kim wyborze z gwarancją na

jakosć. — (Własna pracownia

tapicerska)

S. FRISCH

Kraków, Szpitalna 19.

(Zob. ul. św. Marka).

Wielki wybór przemyślną

na wyrob komody, wy-

stawiając na tarasieko Ry-

sardz Fortner, uwalniając się

FORTEPIANY

Pianina — Kierharmonie — Gramofony.

Na raty. — Olbrzymi wybór. — Nowe

i używane stale na składzie. 1256

H. SMOŁARSKA, Kraków, Szewska 9.

Najnowsze jedwabie!!

Crepe de chine, georgety i fulary

po najniższych cenach u firmy:

JADWIGA CYPES, Kraków, ul. Poselska L. 20.

PIELĘGNUJCIE SKÓRĘ

WSZECHŚWIATOWO ZNANIEM OD KILKUDZIESIECIU LAT.

KTÓRE NADAJĄ PIĘKNĄ PŁEĆ, GŁADKĄ CERĘ.

A TAKŻE USUWAJĄ.

PIĘGI, CZERWONOŚĆ I SZORSTKOSĆ SKÓRY.

ŻAŁOĆ W APTEKACH, DROGERIACH I PERFUMIERYJACH

POT I NIEMIŁA WON z RAK, NOGI PACH

USUWA ZNANY I NIEZASTĄPIONY

od 22 marca

SUDORIN

FABRYKA CHEMICO-FARMACEUTYCZNA

„AP. KOWALSKI”

Warszawa

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.

Wydawca: Emil Haecker. — Redaktor odpowiedzialny: Marian Porczak. — Drukarnia Ludowa w Krakowie, pod zarządem Henryka Schiffa.